

[Finansministeren.]

Skatteprovenu i det oprindelige Lovforslag anslaaet til at udgøre 35—40 Mill. Kr., hvoraf ca. 25 Mill. Kr. fremkom ved Krigskonjunkturskatten af Personer, medens 10—15 Mill. Kr. udgjorde Merindkomstkatten af Aktieselskaber og kooperative Virksomheder. Dette Beløb for de foreslaede Skatter er ved de i Folketinget vedtagne Ændringer forøget med ca. 7 Mill. Kr. — nemlig ca. 8 Mill. Kr. i Forøgelse af Krigskonjunkturskatten af Personer med Fradrag af $\frac{3}{4}$ —1 Mill. Kr. i Formindskelse af Skatten af Aktieselskaber. Omvendt er de Ændringsforslag, der er vedtaget for den bundne Opsparing uden Fradrag af eventuel paalignet Krigskonjunkturskat, anslaaet efter det oprindelige Lovforslag til at skulle andrage ca. 105 Mill. Kr., men maa ved de i Folketinget vedtagne Ændringer med Hensyn til Opsparing reduceres med ca. 15 Mill. Kr. Den forøgede Krigskonjunkturskat vil fremkalde nogen yderligere Reduktion i det samlede Opsparingsbeløb. Størrelsen heraf er det umuligt at angive, men det er klart, at hvis man lægger det samlede Provenu af Skatterne og af Opsparingen sammen, vil det ændrede Lovforslag repræsentere en noget mindre Sum end det oprindelige, dog ikke saa meget at man kan sige, at der er sket nogen afgørende Forskydning.

Det er ikke overraskende, at et Lovforslag, der paa en Maade som det foreliggende griber ind i Enkeltpersoners og Erhvervsvirksomheders økonomiske Forhold, og som melder sig med al sin Styrke langt inde i et Skatteaar, hvor en Række Dispositioner allerede er truffet, og hvor Indgrebet er af den Beskaffenhed, at det for mange medfører Nødvendigheden af at tænke paa at ændre visse Dispositioner, gøres til Genstand for en kritisk Vurdering.

De Spørgsmaal, der rejses ved dette Lovforslag, er dernæst meget vanskelige at bedømme; selv de sagkyndige paa det nationaløkonomiske Omraade fremfører jo ret forskellige Synspunkter. Der er da ingen Grund til at forbylves over, at Lægmanden forvirres og rejser det Spørgsmaal, om nu netop disse Foranstaltninger er de rigtige, eller om ikke andre vilde være lige saa virkningsfulde og maaske mindre trykkende for Personer og Virksomheder.

Jeg skal ikke for mit Vedkommende benægte en saadan Diskussions logiske Bortrettigelse, men det er paa den anden Side mit Indtryk, at det nu opnaaede Resultat paa den ene Side er forsvarligt og efter Forholdene tilfredsstillende, og at det paa den

anden Side er Udtryk for, hvad der under de nuværende Forhold nærmest svarer til, hvad der er politisk gennemførligt. Endvidere er det mit Indtryk, at der ikke fra Kritikens Side er ydet et saadant positivt Bidrag til Opgavens Løsning, at der dermed er tilvejebragt en tilstrækkelig Basis for Gennemførelsen af et paa engang tilfredsstillende og gennemførligt Forslag.

Jeg maa ud fra disse Betragtninger anbefale det foreliggende Forslag til velvillig og saa vidt muligt hurtig Behandling i dette høje Ting.

Thomsen: Det er ikke let for en Lægmand at skulle udtale sig om det Lovforslag, der her er forelagt, særlig efter at vi nu har hørt et saa udmærket oplysende og instruktivt Foredrag af den højtærede Finansminister. Jeg skal imidlertid gøre nogle faa Bemærkninger, som jeg særlig samler om det første Lovforslag i Kompletset, Forslaget om Udskrivningen af en Krigskonjunkturskat samt om tvungen Opsparing.

Formaalet med dette Lovforslag er ret forskelligt fra det, der gælder for vore almindelige Skattelove, idet dets Bestemmelser jo ikke har til Formaal at skaffe Staten en nødvendig Indtægt eller at tilvejebringe Midler til en bestemt Opgaves Løsning, men Lovforslaget er Led i en Kæde af Foranstaltninger, der skal tjene til at beskære Indkomstrigeligheden og binde en Del af de ledige Penge, saa at Priskontrollens Virksomhed kan underbygges og støttes og Kontrollen med Landets Pengevæsen kan opretholdes baade i Øjeblikket og ud i Fremtiden, naar Forholdene sikkert bliver værre end de er i Dag. Faa eller ingen kan vel med Grund benægte, at Foranstaltninger som dem, der her er Tale om, er nødvendige.

Derimod er der mange — Bilagene til Folketingets Betænkning rummer Beviser derfor —, der mener, at de i Lovforslagene indeholdte Bestemmelser er helt eller delvis unødvendige til Formaalets Opnaelse eller i det mindste rammer helt forkerte Steder.

Man indrømmer altsaa Nødvendigheden af Foranstaltninger, men ikke, at de her foreslaede er de rette eller rammer paa rette Sted. Ja, man har endog set, at meget kyndige Folk har frakendt Forslagets Bestemmelser saa godt som al Værdi som Middel mod Inflation. Vi Lægfolk maa her trøste os med, at de lærde ikke altid er eller kan være enige, og ser vi paa Lovforslagets forskellige Bestemmelser, maa det dog erkendes, at der her ved Beskatning og Tvangs- eller bunden Opsparing i Løbet af